

Og så lige til hr. Frank Aaen: Ja, jeg kan også godt se, at det kan være urimeligt, det dér, og jeg har også selv nogle sager liggende på bordet. Det er nogle urimelige strafaktioner, der sker over for disse mennesker, men det er jo trods alt i fagforeningerne og sådan nogle steder, de dér ting især på arbejdsløhedsområdet og i arbejdsformidlingen bliver fastlagt.

Jeg synes også, det er urimeligt, og jeg synes også, det er urimeligt over for bistandsmodtagere.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil bestemt heller ikke klandre fru Inge Refshauge en fortid, som fru Inge Refshauge ikke deltog i. Det ville være for ondt, men jeg synes måske, man har en pligt til at prøve at lære af fortiden.

Det er altså underligt at være et parti, der har en høj social profil – nej, det er der ikke noget underligt i, men det er underligt at være et parti, der har en høj social profil, som samtidig støtter en borgerlig regering på de her nøglepunkter, der hedder hjemmehjælp og varighedsbegrænsning på sygedagpenge.

Jeg vil gerne gøre mig den ulejlighed at forsyne fru Inge Refshauge med et nummer af Danmarks Statistik, hvor man kan prøve at se, hvad der skete med hjemmehjælpen i 1983, og også det lovforslag i 1982, da den borgerlige regering gennemførte varighedsbegrænsningen på sygedagpenge.

Det er to slumme ting, og det, jeg så bare ikke forstår sådan ud fra et enfoldigt princip, er, at hvis de ting er noget, der ligger én meget på hjerte, hvordan kan man så støtte lige præcis de partier, hvor al historisk erfaring tilsiger, at det er de partier, som rammer lige præcis de ømme områder, fru Inge Refshauge nævnte i sin ordførelse. Det forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Så fik vi da mobiliseret lidt omsorg for de arbejdsløse og for bistandsmodtagerne, når de kommer i klemme i systemet.

Jeg vil bare gøre Dansk Folkepartis ordfører opmærksom på, at Dansk Folkeparti mig bekendt også før sidste valg har stemt for samtlige stramninger, der er lavet på arbejdsmarkedsområdet.

Jeg vil også gerne sige, at den dér omsorg for de arbejdsløse f.eks. går jo altså ikke længere

end til, at Dansk Folkeparti stadig væk foreslår, at man skal fratage statsstøtten til a-kasserne, det vil sige, at egenbetalingen i a-kasserne skal stige dramatisk, eller at dagpengeniveauet skal sænkes drastisk, det bliver konsekvensen af Dansk Folkepartis politik.

Så det er jo fint nok at stå her i en debat under et vist pres og sige, at det også nogle gange er urimeligt, men fakta er altså, at Dansk Folkeparti har stået bag alle stramningerne, fakta er, at Dansk Folkeparti ønsker at fjerne statsstøtten til a-kasserne og dermed enten øge kontingentet eller sænke dagpengesatsen.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Nu kunne ordføreren fra Dansk Folkeparti jo ikke nå at tage alle socialpolitiske elementer med i sit indlæg, så derfor har jeg et spørgsmål, som jeg tror vil have stor interesse, netop: Hvad har Dansk Folkeparti tænkt sig at gøre i forhold til fremtidens børnefamilier?

For nu har vi jo kunnet høre gentagne gange, at én ting er, hvad der står i et arbejdsprogram og et principprogram, men i virkelighedens verden mener man noget helt andet. Men jeg har det enkelte spørgsmål til Dansk Folkeparti: Hvad agter man at gøre i forhold til børnefamilierne og de penge, de evt. skal betale for at få deres børn passet? Det synes jeg kan være et centralt element, når vi snakker om fremtidens velfærdspolitik, og også den tryghed, vi kan tale om i forhold til børnefamilier. Hvordan er takstpolitikken dér, hvad har Dansk Folkeparti forestillet sig? Er det stadig væk det, der står i principprogrammet, eller mener man nu også dér noget helt andet?

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Først til hr. Villy Søvnal: Stadig væk er jeg godt klar over, at nedskæringen på hjemmehjælpen begyndte i 1980'erne, det ved jeg godt, og hver eneste gang hjemmehjælpen har været diskuteret her i salen, har jeg altså også været med til at fremhæve, at den er for dårlig.

Nu kan jeg ikke rigtig huske, hvad det var, hr. Frank Aaen var inde på, jo, det var arbejdsmarkedspolitikken: Ja, det kan godt være, at vores politik på arbejdsmarkedsområdet er, at man skal skære ned i statstilskuddet, men stadig væk mener jeg, at der kan findes penge andre steder end lige på statstilskuddet.